

vészetével. Végül *Belle Ferenc*, *Fichtner „Largó“-ját* játszotta el szép siker mellett.

A kulturpalota rendes termeit becsátották rendelkezésre. A csoportosítás és elrendezés ügyes, tetszetős. Lehetőleg érvényesül minden egyes munka, már tudniillik ahogy a világítás megengedi.

Mindenekelőtt föltűnik, hogy több szobor van, mint a rendes, békeidős tavaszi tárlatokon. És nívós munkák, amelyek közül nem egy világvárosi és nemzeti kiállításon is teljes kritikai skert aratna.

Három neves szobrászunk állított ki: *Pásztor János*, *Pick Lajos* és *Szentgyörgyi István*. Mindhárman régi és új művekkel szerepelnek. A régi dolgok nem egy kiállításon elismeréssel találkoztak, az új munkák pedig tanúságot tesznek arról, hogy a katonai élet mellett is lobog a művészi vágy, valamint arról, hogy Szeged levegője, alakjai inspirálják az idekerült művészeket.

Pásztor János hődmezővásárhelyi származású, aki otthon kezdte a magyar alakokat megfigyelni. Talán a legmagyarabb minden mai szobrászunk közül, olyan talentum, akire büszkék lehetünk. Kiforrott, érett dolgokat produkál, csupa élet és nyers erő s a mozgások legavatottabb visszaadója. Igy *Csárdás-a fencmenális*, *Beethoven-feje* egyike a legjobbnak, amit szobrász eddig — akár a németek közül is — megmintázott.

Pick Lajos a szegediek jó ismerőse. Egyik-másik most kiállított művét is ösmernék, de újakat is ad. Alaposság, izlés jellemzi, a néző rögtön elhiszi, hogy ez az ember rajong a képfaragás művészetéért. Minden egyes munkát fontolóra vesz, kidolgoz, igyekszik, hogy a karakterét visszaadó formákat mind visszaadja.

Szentgyörgyi István művészetéről sokat irtak már, az utóbbi években ugyszólván minden kiállításon részt vesz. Szimpatikus az egész szobrászata, úgy hogy csak jó szóval fogadják s a sikere rendszeren általános elismeréssel találkozik. A mostani szereplését is így fogadjuk.

A festők, ugyszólván egytől-egyig szorgalmukról tesznek tanúságot. Ismerősek a szegedi közönség előtt *Szóri József*, *Hódi Géza*, *Joachim Ferenc* és *Kabók Győző*, újak *Steiner Miklós*, *Senyei József*, *Teván István*.

Mindenekelőtt *Szóri József*ről emlékezünk, aki tudvalevőleg a háború folyamán elvérzett a hazáért. Hátrahagyott művei egy kettőtört, komoly festő hatyudalai. Színek és formák, — mindig csak ez a fontos, ez a hangsúlyozott *Szóri* pikturájában. Bizonyos elfogódottsággal nézzük vásznait...

Hódi Géza meglep szorgalmával, sokoldalúságával. A kiállításnak ugyszólván legkellemesebb meglepetése az ő szereplése. Sok az erős, tiszta munka, és mindegyiken láthatjuk a komoly, őszinte megnyilvánulást.

Joachim Ferenc, aki kezdettől a harcokban van, új dologgal nem szerepel. A már ismert vásznait is élvezettel szemléltük.

Senyei József, *Steiner Miklós* és *Teván István* egy csapásra meghódították a szegedi közönséget is. Szorgalmas munkásságuk imponál, tudásuk és fölfogásuk tetszetősen érvényesül. *Teván* különösen jeles rajzoló is, ceruzarajzai előtt állandóan sokan állanak.

Kabók Győző humoros, illusztrációkkal szerepel. Csupa derü és csöppet se bántó groteskség.

Végül *Sebestyén* Endre építészeti tervei gazdagítják az érdekes kiállítást, amelyet egész napon megtekinthet a közönség. A munkák közül több már az első napon elkelt.

HIREK

0000

Magyar asszonyok a fronton.

Egy bácskai községi jegyző, aki tartalékos hadnagy, most érkezett vissza a kárpáti harctérről sebesülten. Elmondott nekünk egy érdekes esetet a hadakozó férjeik után a harctérré ment zombori asszonyokról:

— Hétfőn megbízást kaptam főhadnagytól, hogy kedden az első vonattal menjek ki a tábori vasutunk végállomására egy ügynek elintézése végett. Kedden reggel gyönyörű idő volt és én nem vártam meg a vonatunk elindulását, hanem reggel 5 órakor felültem biciklimre és elindultam a 36 kilométeres útra. Amint így haladok a kárpáti hegyek között, a dombos országúton, egyszer csak rám kiált egy csendő asszony, hogy hová megyek. Választ adtam a kérdésre, mire azok azt kérdik tovább, hogy merre vannak a zomboriak, mondom meg nekik, hogy jönnek az asszonyok. Én ezzel tovább haladok az úton, míg elértem a célnak. Visszafelé menet megállok, hát akoron itt teremtek az én zombori asszonyaim, akik engem felismertek, megkérdezik, hogy beszéltem-e az ő férjeikkel?

Kedves asszonyok, hát maguk azt hiszik, hogy itt olyan könnyű valakivel összetalálni, mint otthon? Hol is vannak a maguk férjeik?

— A 23-ik ezredben — felelik nagy büszkén — abban az ezredben, amely a husvéti ünnepekben is nagyszerű dolgot művelt.

— Bizony bajcs most azokkal beszélni, mert éppen tűzvonalban vannak, magukat pedig nem engedik oda.

De ők csak nem engedtek, mert azt mondták, hogy... város parancsnoka engedélyt adott nekik a látogatásra és meg is mutatták az irást. Ez alatt már az asszonyok le is rakták holmijukat, ennivalót vettek elő és nekiláttak a falatozásnak. Nevetve kérdeztem tőle, hogy nem félnek-e a tüztől, amire egy asszony, aki egy hatalmas konyhakéssel vágta a kenyeret, a kést magasra tartva mondja, azt mondja, ha kell én is elpusztítok egy pár muszkát. Lett erre nagy sivalkodás.

— Én se félek a muszkától, az uram se fél, magyar asszony senkitől sem fél — kiabálták az asszonyok. Mikor láttam, hogy az asszonyokat nem lehet eltéríteni szándékuktól, segitettem nekik, hogy mielőtt viszontláthassák férjeiket. Felszólítottam őket, hogy üljenek be az induló tábori vasútra, amivel még ma eljuthatnak férjeikhez. Az asszonyok el is indultak a vasúttal a frontra és felkeresték hős férjeiket.

— **Tanácskozások a városok kukoricaliszt szükségletéről.** Csütörtökön délután négy órakor báró *Ghillány Imre* földmivelésügyi miniszter elnöklésével ankét volt Budapesten, a városok kukoricaliszttal való ellátása ügyében. A földmivelésügyi miniszter az ankétre meghívta a törvényhatóságok vezetőit is. Dr. *Somogyi Szilveszter* polgármester, *Bokor*

Pál helyettes polgármesterrel és *Bagáry Kálmán* gazdasági felügyelővel Budapestre utazott és a város képviselőjében részt vettek az ankéten.

— **Ankét a vízhiány ügyében.** Mióta melegebb idők járnak, a vízhiány még jobban érezhető. A hatóság is belátja már, — a mit mi már hónapok óta hangoztatunk, — hogy sürgős intézkedésre van szükség. A sürgős intézkedésekhez azonban későn kezdtek hozzá és így valószínűleg még a nyár folyamán lesz szerencsénk a szegedi vízműzériával foglalkozni. A vízszükséglet ügyében *Bokor Pál* polgármester-helyettes az összes vidéki városok tanácsaihoz átiratot intézett, amelyben fölkéri őket, hogy rövid időn belül értesítsék Szeged hatóságát arról, milyenek a vízviszonyok más városokban. A vidéki nagy városok vízműtelepeinek költségvetését, műszaki terveit tanulmányozni fogja a tanács, azután egy részletes és terjedelmes füzetben feldolgozza azt. *Balogh Károly* pénzügyi tanácsos pedig péntek délután 4 órára ülésre hívta össze a vízbizottságot. Az ülésen a vízműzériáról fognak tárgyalni.

— **Előléptetések a szegedi tisztikarban.** A hivatalos lap csütörtöki száma közli, hogy öfelsége vízei *Tallián András* vezérőrnagyot, a volt szegedi dandárparancsnokot altábornaggyá léptette elő. — *Schöpfung Aladár* alezredest, aki Przemysl eleste után orosz fogságba került, ezredesnek nevezte ki akirály. — Dr. *Zsitkovics József* főhadnagy hadbíróvá, századossá léptették elő.

— **Az iskolaszék ülése.** Csütörtök délután négy órakor az iskolaszék ülést tartott, dr. *Gaal* Endre elnöklésével. Az ülés tárgya az egyik megüresedett tanítói állás betöltése volt. Két pályázó közül *Fodor Lászlót* választotta meg az iskolaszék.

— **Padokat az üdülő katonáknak.** A szegedi katonai kórházak parancsnoksága beadványt intézett a város hatóságához, amelyben azt kéri, hogy tavasszal a közterekre több padokat állítsanak föl. A Széchenyi-téren közel hatszáz szék áll, mind *Buchwald* vállalkozó tulajdona. Ezekre a székekre a székekre a lábbadozó katonák nem igen ülhetnek, mert a napi zsoldból sehogy sem telik ki a pihenő ára. A városi hatóság teljesíteni fogja a kérelmet.

— **A tápéi bérföldeket újból kiadják.** A bevetetlenül hagyott tápéi bérföldeket a város újra bérbe fogja adni. A miniszter rendelkezése szerint minden földet ki kell használni amelyik gazda pedig földjét megműveletlenül hagyja, azt a földet hatóságilag kell bevetni. A tápéi bérföldek árlejtését pénteken kezdik meg.

— **Dr. Gulyás Ferenc halála.** Dr. *Gulyás Ferenc* volt szegedi tanfelügyelő szerdán délután elhunyt. Művelt, képzett ember volt, sokoldalú tehetséggel. Egyideig csongrádmezei tanfelügyelő volt, utóbb Zalamegyébe helyezték át. Anyagi zavarokba keveredett, amiből kellemetlen afférai s egy hosszú pöre keletkezett. A pör fölmentésével végződött, de állásáról le kellett mondania. Ehhez járult kínos betegsége. Májbajban szenvedett s baja gyakran s huzamosan ágyhoz kötötte. Betegségében, sok lelki szenvedésében volt egy viasztalása: a képek. A kellő anyagi eszközök híján is szenvedélyes gyűjtő volt. Egy nagyobb, értékesebb képgyűjteményét még zalamegyei tanfelügyelősége idején elárverezték. A festők és a képek foglalták le minden érdeklődését, még akor is, amikor nagy betegen hivatalától, pénzforrásoktól megfosztva, az emberektől visszavonultan, élte itt Szegedn csönles napjait. Halála hirtelen következett be. Szerdán délelőtt még vidáman beszélgetett háziasszonyával. Délután rosszul lett s rövid idő múlva kiszendvedett. — Holttestét a Zrinyi-utca 17. számú házból levő lakásáról a kórházba szállították, amelynek halottsházából temetik. Halálát fiacskája gyászolja.